

פטנט רשום

עמדות ופטרונות לארועים מהחיים

חומר למדוד (רק עם שם מתובת ועלפון) נא שילחו ל:
 חומר למדוד 'ר' האדמו"ר מגזר 2 בני ברק, מיקוד: 51525 או לפקס: 035707673
 PATENT@HAMODIACOIL (חובה לצרף פרטים אישיים, שיישמרו במערכת)
 (חובה לצרף פרטים אישיים, שיישמרו במערכת)
 הערה: נושאים רפואיים במדור, נועדו להעשרת ידע בלבד. אין לראות בהם ניסוח אופן
 יעוץ או חמלקי לעוץ רפואי פרטני.

מרתקן המזגנים, בעת שהוציא את הצטנורת
 מהקיר (מקני טוב סוגר עם טיהר את החור ולא
 משאיר אותו פתוח. אלה) ואח"כ הן מתחילות
 להתעסק עם הצינור עצמו ועושות לו נזק.
 קודם הן אוכלות את הצנפי ואז הוא פחות
 מבודד, ואח"כ אפי" עושות ממש חור בצנור
 התחתית.

מספר לי ר' יצחק:
 עשיתי תוספת בנייה ביציאה מהסלון, בבניה
 קלה הקוררה 'פנליה': 'פנליה' זו עשויה משרי
 פלסות מתכת ובנייהן מולי קלקר לכידה.
 כעבור זמן החלה תופעה רלהלן:

בכל פעם שזוגתי ניגשה לחלונות הסלון,
 במטרה לצאת החוצה, החלו מייאדות לזנק
 מולה, תוך כדי שהן מסתרות שוב ושוב על
 החלון הסגור... קופצים עליי עם הרגלים ועם
 המקור, כדי להדגיע אותה שלא תפתח ותצא!
 רק כשהיא הסתלקה משם, הן הפסיקו.

זה אכן הרחיע מאד. הרושם שהתקבל היה,
 שאם היא תצא, היא תחטוף בראש ואכן כשהיא
 בסוף יצאה למרפסת, הם קיפצו מולה ומשמ
 התגמשו בראשה. אי אפשר היה להמשיך כך.
 כעבור תקופה, נעמדתי במרפסת לזמן
 מרפסותי ופתאום אני רואה מחזה מוזק. אם
 מיינה, מלמדת את גחליה לעוף. זה היה באמת
 מראה מיוחד. אבל מזה הבנתי שיש לה קן
 בסביבה ולכן היא כואת ותקפצתי, כי ירדע כל
 אם מגנה על גחליה (אם כי לא כולם נחתו
 באותה רכות להגן).

ושהתי כבוד שיש לי שם. לקחתי סולם
 ארוך ומפסתי, עד שהגעתי לקצה המרוב. כדי
 להגיע לשם אלתרתי מקל ארוך ובקצתו ברזל
 מתעקל. לנסוף הצלחתי.

זאת היזה עבודה קשה. משכתי ומשכתי.
 מתברר שהם סמלאים את הקן לא רק בודדים
 — כמו פרפרים אחרות — אלא גם במילונים
 ובשאר פרטים — ממש מכל הכף לית.
 נקיתי הכל וחשבתי שסיימתי, אבל שר
 ושברו. גם אחרי הנקיין הזה, הן ממשיכות
 לקנן מולני, משל דבר לא השתנה!

הפעם כבר לא סמכתי על עצמי והזמנתי
 איש מקצוע (נוק ראשון נרשם על שמו) —
 מאת שקלצו (...). הלה עלה אל הגג, עבר שם
 כמה שעבר חוזר אלי עם מידע מרהים.
**המינות הפרו בתוך הקלקר שבתקרת
 הפנליה, ורקע את כל תוכני, בקושר של
 כמסגרו ובני שם קן ענקי שצף. זה לא קן קטן
 של יונים שאנחנו מכירים. זה כאמור קן ענקי.
 מלא בפלמטקים ונביאונים ומכל רבא לית
 (כצמר צפר...)**

בתוך הקן נחו 6 ביצי חבלת יפהפיות. אני
 שומר אותן אצלי. ראשן אחד חד וראשן אחד
 כר, ואצ"כ היא עוף סמא.

אחרי שהאיש ניקה וזרק את הכל, הוא
 הרבא מכשיר ומולא לי את כל הכור שנוצר,
 עם קצף אוטם. הוא נוקן לשלושה בלתי קצף
 כדי למלאות את הכל...
 רק עכשיו אנתנו רגועים. אין קן ואין
 מיינות.

■ □ ■
 בריעבד — אומר ר' יצחק — אני משחזר
 נחתן, שבכעפות לא שמתי לב אליה:
 כעבור תקופה מאז שגמרתי את הבניה, באו
 אלי שבנים והחלונו, מודיע הגג כולו מוצף
 בכרווי קלקר! לא ייחסתי לזה שום חשיבות.
 אמרתי לעצמי שזו כנראה נסורת ששוארה
 מהעבודה. עכשיו אני מבין שהמיינות פוררו
 את הקלקר לפירורים, ומכיון שהוא לא אכל,
 נתנו לו להתגלגל על הגג.

עד כאן סיפורו של האיש. שימו לב, שבזמן
 שרן ורקנו את הגג מתוכנו וכנו שם את הקן
 — האף ושאר בעצם עם גג לא מבודד! זה
 התק המשיג. בעצם אולי לא יתכן שהיו הנק
 הראשי!

המיינה היא 'גויה'?

אברך עדין שומע ממני את מעללה של המיינה. מניה וביה הוא אומר לי כך:
 "היא מוכירה לי את העיניים... לא סתם מכנים אותה יד פולש". כנן באוצני הוא
 רואי ידתי".

— למה דוקא כאן בארצנו?
 "מראה. בארץ קודש, זה מקומן של הצפורים שהורונו. היונים, הדורוים — כף
 אותן ציפורים מדינות, שאינן סורפות. אז נכון. הקוף שליו לא משהו. המראה שליו לא
 משהו. אבל ההתנהגות 'יחודית' יותר".
 הוא ממשיך:

"מה יש לפיינה מראה מעניין יותר, קוף כובשי, ברגע הראשון נרמה לך שנתה הנית
 לבאן היצור המושלם המשוודג, לשבת אלה לבאן. גם 'דודן'. גם 'זרדן'. גם 'זכור טופ'.
 מה צריך עדיין אבל אז אותה מבלה שרואה תקפנות ואכזריות ומנרשת את כולם. מי צריך
 אותה לבאן?"

■ □ ■
 כשעבכביש אורב לנמלה וטורף אותה — הוא לא שואל מה הוא עושה כאן. כשתמול
 ורדף אחר עכבר — זה נראה לו בסדר. כשכלל רדף אחר חמול — גם טוב. רק
 המיינה מפוריעת לו. ענין של מול...
 ■ □ ■

אני כשעלצמתי, זורם עם הדימוי של האיש, אבל לוקח את זה לריות אחר.
 אם רוצים לדעת אד נכון להתייחס לאויבים שלנו מסביב, צריך ללמוד מהמינה.
 כשהיא רק מזהה שאחה מהמות להקרב אליה — עור לפני שפתחת דלת או חלקן,
 ומי דיבר על פנולה התקפית מצידך — היא כבר מונקת ומאיימת. כך נכון לעשות. לא
 מתכבים עד שהאויב "יוכיח" את כוונותיו וכבר יפגע חלילה. מניבים מיד.

המיינה היא 'גויה'?

ימים. הראיה שאני צודק — אחה כבר לא
 רואה אותי. בטוח הוא מת... כשיגיע המחלקי
 שלי הדוח לני.

תוך מזה, זה פנט מעניין ביחס ליונים
 רגילות (אפורות או תומות) שמותן יש את רוח
 הלכלך. אבל ביחס למיינות — התחילים הם
 לא אחג. שמשחיד אותן מדי. להיפך. הן
 מחזירות חתולים, כפי העדות שהצטברו אצלי.

■ □ ■
 ועכשיו לערות אחרונה ליונים, משנית
 ותשובה ביותר.
 שרות זו קיבלתי מורכב ר' יצחק וקשוקי,
 מיני הדד' פתח הפקיה. משהו שבידידה היה
 שבתא.

תולשת עליים ופוחים

אני לכם את האמת. עד עכשיו הייתי
 יחסית רגוע. זאת אומרת, שבניגוד להיסטוריה
 העולמית — כי יש מדינות שזה הפך אצלן
 לפרויקט לאומי ממודגה ראשונה, לולחם
 במינה, מודומים שבאוסטורליה למשל — אני
 סבור שאין כאן סיבה להתעוררות אוניוית.
 הקי"ה מנהל את העולם וכבר דיכנו על
 'שריטת המזון' שהיא מורכבת פי מיליונים
 ממה שאנחנו יכולים לחפוס ולהפין.
 אבל הערות הבאה מוציאה אור משלוחתי.
 אומרים שהמינה מתגבלת גם לעצמים
 ולפרחים...
 רגע, רגע, רגע. עד כאן. מה הסיפור שלי?
 מלחמה טריטוריה עם בנות מיקר? הבנו. גל
 גוללים שכבסון ריקה ורעבה? הבנו. שנאה
 עזה לעורבים? הבנו. אבל מה יש לך עם
 פרחים? גם אותם את כמארק? מורמים שיש
 כאלה עורבים עם כל דבר שזו. פרחים אפי" לא
 זזים, אז למה לריב?
 אולי היא בכלל אוכלת פרחים? נו, באמת.
 מי שאוכל בעלי חיים, לא מתעניין ביסל
 פרחים...
 הנה מה שכתבת לי קודמת:

■ □ ■
 תודה רבה על המרור המעניין ועוד יותר
 העורר.
 — בקשור לציפור שכתבתם שהיא אכזרית,
 טורפת וכו'.
 אני יש הרפפת. במרפפת שלי שחלתי
 פרחים, אותה ציפור שצילמת, כחה ותולשת
 לנו פרחים וצלים מודעצעים. רואים סמני
 נגיפה על הצלים.
 אומנם לא ראינו אותה אוכלת טורפת יונים
 או גוללים, אבל ראינו גם ראינו שהיא תולשת
 פרחים ועלים. מקווים שהיו לך עצות איד
 להתמודד נגדה.

■ □ ■
 הם רוצים עצות, אז אתן להם עצה (מלבד
 העצה עם ה'חובה מים', שהיא עצה מצוינת).
 לא יודע אם יהיה להם לב חזק כדי ליישם
 אותה... בקטע רבא.

חתול על הגג

ראשית, רצייתי לומר תודה רבה על המרור
 הנפלא.
 בנוסף, ברצוני לשלוח פטנט למרור, בענין
 החרקת ציפורים מנגות.
 את הפטנט ראיתי בג של הבנין ממול
 החלק שלי, וזה מה שראיתי.
 הבנינים שנושקפים ממול חלון ביתי טובלים
 מאד מיינים ומציפורים, אך גג של בנין אחר
 תמיד ריק לגמרי, מה הסיבה?
 פשוט מאוד. הדייר בקומה העליונה מנהל
 חתול חסוד. החתול נמצא על גג הבנין, וכך
 כל פנים שמונחה יונה זנב, הדחול חיש מור
 מבריש אותה.
 המחזה הזה של המרור אחר היונים הוא
 מחזה מעניין. ניסיתי כמה פעמים לחפוס

חתול בודד על הגג מה הוא עושה שם כל
 היום? הוא הלא עשיר למות משיעמום! מרדף
 תמיד אחר יונים זה לא 'מתכוין' לאריכות